

Hana Lapková

Hana Lapková se narodila 14. listopadu 1934. Vyrůstala se svými rodiči v Praze-Vysočanech. Neměla žádné sourozence. Její tatínek pracoval v ČKD jako vedoucí úředník a maminka byla v domácnosti.

V období tzv. totálního nasazení, tj. nuceného pracovního nasazení, kterému se museli podrobit v době nacistického Německa obyvatelé okupovaných zemí, musela i její maminka nastoupit do ČKD. Bylo to v roce 1942, kdy bylo Haně Lapkové 8 let. S ohledem na tehdejší nařízení musely všechny ženy, které měly děti starší osmi let, jít pracovat.

Hana Lapková zahájila školní docházku v roce 1941. Základní školu navštěvovala až do roku 1945. Po složení zkoušek pak mohla pokračovat ve studiu na obnoveném Gymnáziu ve Vysočanech, jehož tehdejším ředitelem byl pan doktor Žahour. Na tomto gymnáziu pokračovala ve svém studiu další 4 roky (do kvarty). Poté – v roce 1949 – ji bylo znemožněno ve studiu pokračovat. Bylo jí 15 let a dle tehdejšího platného zákona naplnila podmínku povinné školní docházky.

Po únorovém převratu dne 1.9. 1948 vešel v platnost Zákon o základní úpravě jednotného školství. KSČ prosadila základní devítileté obecné vzdělání pro všechnu mládež od šesti do patnácti let. Povinná školní docházka tak byla prodloužena o jeden rok. Všechny typy dosavadních středních škol byly zrušeny. Škola se stala politickou institucí, která vychovávala „politicky uvědomělé občany, zastánce pracujícího lidu a socialismu“. V čele této školské reformy byl tehdejší ministr školství Zdeněk Nejedlý.

Důvodem, proč nemohla pokračovat v dalším vzdělávání, byla tzv. politická nespolehlivost jejího otce, který byl národním socialistou a nikdy nevstoupil do Komunistické strany Československa. Z tohoto důvodu byl také v roce 1948 vyhozen ze svého zaměstnání v ČKD.

Hana Lapková se musela rychle přizpůsobit novým okolnostem a začala pracovat v továrně na telefonní ústředny v Praze-Karlíně (v místech dnešní stanice metra Křižíkova). S ohledem na dobré pracovní výsledky jí bylo po roce umožněno složit zkoušky pro večerní studium na střední škole. Začala studovat na Střední průmyslové škole v Ječné ulici, kam docházela každý den po práci (vždy od 14:00 do 18:00). Tento studijní režim praktikovala tři roky, do roku 1953. Poté byla zařazena jako státní student s klasickou školní docházkou. Po maturitě v roce 1954 se musela vrátit jako zaměstnanec do podniku, který jí studium umožnil.

V roce 1960 se paní Lapková provdala a narodila se jí dcera a syn. V současnosti je babičkou čtyř vnoučat. Její manžel byl amatérským hudebníkem, který hrál v cimbálové kapele. Hana Lapková se pak plně věnovala svému rodinnému životu a o politické dění se postupně přestala zajímat.

Již od dětství měla Hana Lapková vřelý vztah ke sportu. Ona a celá její rodina byli také nadšenými členy Sokola, což byla organizace nejen sportovní, ale i národní a vlastenecká. Tatínek byl

v sokole pokladníkem (vybíralo se na stavbu sokolovny), maminka vedla cvičení s dětmi a sama Hana aktivně cvičila již od pěti let. Několikrát se účastnila i Tyršova odznaku zdatnosti. Název této sportovní události se pojí s osobností Miroslava Tyrše, zakladatele Sokola.

I po zrušení Sokola v roce 1956 zůstala Hana Lapková nadšenou sportovkyní. Nejvíce ji bavila atletika – běh, skok do výšky, skok do dálky a podobně. Jejím celoživotním mottem vždy bylo: „Ve zdravém těle, zdravý duch!“.

Sen, který zůstává pro paní Lapkovou nenaplněn, byla její touha stát se učitelkou matematiky a tělesné výchovy.

Dnes je však opět aktivní sokolkou. Je členkou tzv. Věrné gardy, skupiny sokolů-seniorů, kteří si společně chodí zacvičit, účastní se různých akcí, jezdí společně na výlety či se pravidelně setkávají.